

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118214884
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1118214884.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcov : 1. O. S. P., nar. XX. X. XXXX, bytom v T., K.. X. E. XXXX/XX, 2. Ľ. P., nar. X. X. XXXX, bytom v T., K.. X. E. XXXX/XX, žalobcovia 1, 2 zastúpení H P R Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Bratislave, Galvaniho 7/ D, proti žalovaným : 1. OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava, Štúrova 5, IČO : 31 318 916, 2. Platiť sa oplatí, s.r.o., Bratislava, Mostová 2, IČO : 45 684 618, o určení, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, na odvolanie žalobcov 1, 2 proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17. 10. 2019 č.k. 19C/49/2018 - 227, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovaní 1, 2 **n e m a j ú** voči žalobcom 1, 2 nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov 1, 2, ktorou sa voči žalovaným 1, 2 domáhali určenia, že záložné právo zriadené na ich nehnuteľnosti je premlčané a záložný veriteľ nie je oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku z predaja zálohu, ako aj, že nehnuteľnosti žalobcov nie sú zaťažené záložným právom žalovaného 1. Žalobcovia 1, 2 v konaní tvrdili, že so žalovaným 1 uzavreli zmluvu o účelovom spotrebiteľskom úvere č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej poskytol žalovaný 1 žalobcom 1, 2 úver vo výške 250.000 €, ktorý sa zaviazali splácať v 143 mesačných splátkach, z toho 142 splátok po 2.385,90 € a 1 splátku vo výške 2.385,72 €. Žalobcovia tvrdia, že úverová zmluva je absolútne neplatná, keď namietajú platnosť všeobecných obchodných podmienok, ktoré neboli žalobcami osobitne podpísané, pričom ako dôvod neplatnosti žalobcovia uvádzali, že žalovaný 1 pri uzatváraní zmluvy postupoval v rozpore s jeho zákonnými povinnosťami a nepostupoval s odbornou spôsobilosťou. Vzhľadom na tvrdenú absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy považujú žalobcovia aj záložné právo ako zabezpečovací inštitút akcesorickej povahy za neplatný. Ďalej žalobcovia v konaní namietajú, že záložné právo ako právo majetkovej povahy sa v danom prípade premlčuje s poukazom na ust. § 100 ods. 1, ods. 2 a § 101 Obč. zák.; žalobcovia namietajú premlčanie výkonu záložného práva, keď k zosplatneniu úveru došlo dňa 13. 2. 2012 s tým, že žalobcovia boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy do 10 dní, čím počnúc 25. 2. 2012 začala plynúť premlčacia doba. Následne došlo k niekoľkým pokusom o vykonanie dobrovoľnej dražby, pričom prvýkrát bolo žalobcom doručené oznámenie o začatí výkonu záložného práva dňa 29. 4. 2014 od spoločnosti Auctioneer, s.r.o., následne od spoločnosti DRAŽOBNÍK, s.r.o. dňa 8. 12. 2015 a naposledy dňa 4. 5. 2018 od spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o. napriek uvedeným oznámeniam doposiaľ k reálnemu výkonu záložného práva neprišlo, žalobcovia sú preto názoru, že žalovaný mohol záložné právo naposledy realizovať dňa 25. 2. 2015, čo sa však nestalo. Sú preto názoru, že žalovaný 1 nie je už oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku predajom nehnuteľností a z rovnakého dôvodu považujú naliehavý záujem na takomto určení za daný, keďže nemajú inú možnosť domáhať sa svojich práv.

2/ V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že skutkový stav medzi stranami sporný nebol. Poukazoval na predložený rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. 10. 2016 sp. zn. 51C/116/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. 11. 2017. Predmetným rozsudkom súd zaviazal žalobcov 1, 2 zaplatiť žalovanému 1 záväzok zo zmluvy o úvere č. 037/3015/10SU, teda záväzok zabezpečený záložným právom, o premlčanie ktorého v danom spore ide. S poukazom na ust. § 110 ods. 1 Obč. zák. tak zabezpečený záväzok premlčaný nie je, a preto podľa § 100 ods. 2 Obč. zák. nemohlo dôjsť ani k premlčaniu záložného práva. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol. Dodal ďalej, že pokiaľ ide o ostatné žalobcami namietané skutočnosti vo vzťahu k realizácii záložného práva predajom v dobrovoľnej dražbe, tieto nemajú vplyv na podstatu tohto konania - t.j. určenie premlčania záložného práva. Dobrovoľná dražba je iba jednou z foriem výkonu záložného práva. V prípade žalovaného 2 sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalovaného 2, že v tomto konaní nie je pasívne vecne legitimovaný; žalovaný 2 je dražobníkom, so žalobcami 1, 2 nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu, otázky úverovej zmluvy a záložného práva sa ho netýkajú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP; v konaní úspešným žalovaným 1, 2 nepriznal nárok na náhradu trov konania, napriek ich plnému úspechu v konaní, s odôvodnením, že títo si v konaní žiadne trovy neuplatnili.

3/ Uvedený rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobcovia 1, 2, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie označili za nezákonný a nepreskúmateľný, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm.h/ CSP. Trvali na tom, že záložné právo je právom, ktoré podlieha premlčaniu, pretože nejde o majetkové právo. Premlčanie práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu je upravené v § 100 ods. 2 Obč. zák. a premlčacia lehota je upravená v ust. § 101 Obč. zák. premlčaniu podlieha záložné právo v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej dobe právo na uspokojenie svojej pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu, má to za následok, ak sa záložca premlčania dovoľá, že záložný veriteľ sa nemôže úspešne domôcť spešného zálohu. Opätovne poukazovali na to, že na základe oznámenia žalovaného 1 zo dňa 13. 2. 2012 bol zosplatnený celý úver poskytnutý žalovaným 1 žalobcom, s tým, že v zmysle čl. VII bod 5.zmluvy o úvere boli žalobcovia povinní uhradiť celú dlžnú sumu v lehote 10 dní od doručenia predmetného oznámenia. Z uvedeného plynie, že najneskôr 10. deň od doručenia oznámenia vznikol žalovanému 1 prvýkrát nárok domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky voči žalobcom na základe zmluvy o zriadení záložného práva, a to predajom nehnuteľností na dražbe. Teda počnúc dňom 25. 2. 2012 mohol žalovaný prvýkrát uplatniť svoje právo zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Žalovaný 1 poveril výkonom záložného práva niekoľko spoločnosť; prvýkrát bolo oznámenie o začatí výkonu záložného práva doručené žalobcom spoločnosťou Auctioneer s.r.o. listom zo dňa 29. 4. 2014, neskôr len s vytyčením termínu dražby, pričom k výťažku a predaju zálohu nedošlo. Následne bolo žalobcom doručené ďalšie oznámenie, od spoločnosti DRAŽOBNÍK, s.r.o. listom zo dňa 8. 12. 2015 a opätovne posledné oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobcom doručené od spoločnosti Platiť sa oplatí s.r.o. listom zo dňa 4. 5. 2018. V prípade spoločností Auctioneer, s.r.o. a DRAŽOBNÍK, s.r.o. nebol výkon záložného práva reálne uskutočnený. Zaslanie oznámenia nemožno považovať za reálne začatie výkonu záložného práva, k takému konaniu by došlo len ak by došlo k výťažku z predaja na dražbe. Pokiaľ záložný veriteľ síce zašle oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložcovi, pričom reálne nebude vykonávať ďalšie kroky smerujúce k predaju zálohu na dražbe aj niekoľko rokov, znamenalo by to zásadný nepomer v právach oboch strán. Aj záložný veriteľ je povinný postupovať pri výkone svojich práv tak, aby neprímerane nezasahoval do práv záložcu. Žalobcovia preto trvali na tom, že žalovaný 1 nezačal s výkonom svojho záložného práva počnúc 25. 2. 2012, kedy mohol svoje záložné právo uplatniť prvýkrát. Potom s poukazom na ust. § 100 a § 101 Obč. zák. sa aj záložné právo ako právo majetkové premlčuje, v trojročnej premlčacej dobe. A to od kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Žalovaný tak mohol reálne vykonať svoje právo najneskôr do 25. 2. 2015, čo sa ale nestalo. Žalobcovia ďalej vyčítali súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadali s ich argumentáciou ohľadom absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy. Rovnako ako samotná zmluva o úvere sa aj VOP ako aj prípadné ďalšie súčasti úverovej zmluvy mali uzavrieť v písomnej forme a mali byť podpísané dlžníkom, teda žalobcami. Žalobcovia ale okrem úverovej zmluvy a záložnej zmluvy spolu so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere žiadne ďalšie súčasti zmluvy nepodpísali. Pre svoju platnosť podľa § 40 ods. 3 Obč. zák. si však dohoda účastníkov o VOP vyžadovala písomnú formu a podpis dlžníka. V prípade nedodržania písomnej formy právneho úkonu ide o jeho absolútnu neplatnosť, teda VOP sú neplatné ako celok.

4/ Na odvolanie žalobcov 1, 2 sa písomne vyjadril žalovaný 1 (č.l. 251, 252 spisu) tak, že súd prvej inštancie sa podľa jeho názoru dostatočne vysporiadal so všetkými spornými otázkami, žalovaný 1 považuje napadnutý rozsudok za vecne aj právne správny, navrhuje tento odvolaciemu súdu potvrdiť.

5/ Žalovaný 2 sa na odvolanie žalobcov 1, 2 nevyjadril.

6/ Ďalšie vyjadrenia žalujúcou stranou sporu podané neboli.

7/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP); odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1, 2 nie je dôvodné.

8/ V rámci dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie bolo aj dokazovanie vykonané oboznámením sa s obsahom rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. 10. 2016 č.k. 51C/116/2015 - 121 (založený na č.l. 96 a nasl. spisu), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. 11. 2016. Uvedeným rozsudkom rozhodol súd Okresný súd Bratislava II o žalobe žalobcu - OTP Banka Slovensko, a.s., smerujúcej proti žalovaným - S. P. a L.K. P., ktorou sa žalobca domáhal zaviazania žalovaných na zaplatenie istiny 303.309,06 € s príslušenstvom, titulom dlhu zo zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej banka poskytla manželom P. účelový špecifický spotrebný úver vo výške 250.000 €, ktorý úver bol zabezpečený nehnuteľnosťou. Okresný súd Bratislava II žalobe banky vyhovel v celom rozsahu; z odôvodnenia predmetného rozsudku plynie, že tam žalovaní manželia Kohútovi sa v konaní bránili vznesením námietky nedostatku právomoci súdu, keď boli názoru, že vo veci malo prebehnúť spotrebiteľské rozhodcovské konanie. Inak uviedli, že sú si vedomí svojho záväzku voči žalobcovi a hľadajú riešenie, ako by mohlo z ich strany dôjsť aspoň k čiastočnému plneniu jednorázovo a následne dlh splniť v splátkach (bod 7, 8 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 51C/116/2015 - 121, založený v spise na č.l. 96). Ďalej v bode 9 odôvodnenia spomínaného rozsudku je uvedené, že támojší súd sa v rámci dokazovania oboznámil s obsahom úverovej zmluvy, ktorej nedeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. V bode 12 odôvodnenia spomínaného rozsudku súd uvádza, že „po vyhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že medzi žalobcom (OTP Banka Slovensko, a.s.) ako veriteľom a žalovanými (S. P. a L. P.) ako dlžníkmi bola v písomnej forme uzavretá platná Zmluva o EASYOTP úvere č. XXX/XXXX/XXSU, v zmysle Obchodného zákonníka, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorili Všeobecné obchodné podmienky žalobcu...“ Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia tak plynie, že tam konajúci prvoinštančný súd posudzoval otázku platnosti úveru, vrátane Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva bola medzi stranami úverového vzťahu uzavretá platne. Keďže o tejto otázke už bolo rozhodnuté, nemohla byť táto otázka predmetom posúdenia zo strany súdu opätovne. Námietka žalobcov v súdnej právnej veci, týkajúca sa nimi tvrdenej neplatnosti úverovej zmluvy teda nebola opodstatnená.

9/ Pokiaľ ide o námietku premlčania výkonu záložného práva, vznesenú žalobcami, ani táto nebola dôvodná, ako správne uzavrel súd prvej inštancie. Z obsahu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti (č.l. 46 a nasl. strany spisu) zo dňa 9. 8. 2010, vyplýva, že predmetná zmluva bola uzavretá medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. ako záložným veriteľom a S. P. a L. P. (ako záložcami), a to za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa na splatenie úveru, poskytnutého dlžníkom vo výške 250.000 €. Nie je sporné, že pohľadávku z poskytnutého úveru žalovaní nesplátili, na úhradu dlhu boli dlžníci zaviazaní právoplatným rozhodnutím súdu, ako je uvedené v bode 8 tohto odôvodnenia.

10/ podľa § 100 ods. 2 Obč. zák., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

11/ V konaní nie je sporné, že záložné právo patrí medzi tzv. akcesorické záväzky. Citované ust. § 100 ods. 2 tretia veta Obč. zák. rieši vplyv premlčania práva na osud zabezpečovacích prostriedkov. Výslovne je táto otázka riešená vo vzťahu k záložnému právu. Premlčacia doba v prípade záložného práva začína plynúť dňom, kedy sa záložné právo mohlo vykonať po prvýkrát, pričom premlčacia doba je tu 3-ročná (§ 101 Obč. zák.). Z akcesorického vzťahu medzi zabezpečenou pohľadávkou a záložným právom vyplýva, že záložné právo sa nepremičuje skôr, ako zabezpečená pohľadávka v súvislosti so záložným právom treba osobitne poznamenať, že podľa znenia ust. § 151j ods. 2 Obč. zák. môže záložný veriteľ uspokojiť svoju pohľadávku zabezpečenú záložným právom zo zálohu aj v tom prípade, ak je už zabezpečená pohľadávka premlčaná. Ďalej platí, že premlčanie záložného práva sa podľa ustálenej judikatúry súdov riadi Občianskym zákonníkom a ďalšími predpismi občianskeho práva aj vtedy, keď ním bola zabezpečená pohľadávka zo zmluvy o úvere alebo z iného obchodného záväzku. Premlčacia doba záložného práva je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý

raz (t.j. odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu). Ak bola pohľadávka právoplatne priznaná v súdnom (alebo inom, napr. rozhodcovskom) konaní, premlčuje sa v zmysle za desať rokov odo dňa, keď premlčacia doba začala prvýkrát plynúť.

12/ Keďže sa podľa ust. § 100 ods. 2 tretia veta Obč. zák. záložné právo nepremlčuje skôr ako zabezpečená pohľadávka, nestačí na premlčanie záložného práva iba márne uplynutie doby určenej občianskym právom na uplatnenie nároku na uspokojenie zo zálohu, pretože je potrebné, aby márne uplynula tiež premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky; ak nedošlo k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky, nemôže byť premlčané ani záložné právo. Bolo už uvedené v texte vyššie (bod 11 tohto odôvodnenia), že ak bola pohľadávka zo zmluvy o úvere priznaná záložnému veriteľovi proti dlžníkovi právoplatným rozhodnutím súdu, potom sa takáto pohľadávka premlčuje za desať rokov odo dňa, kedy premlčacia doba začala prvýkrát plynúť, t.j. odo dňa, keď pohľadávka mohla byť uplatnená na súde, ak zákon neustanovuje inak. Uvedené má za následok, že „predĺženie“ premlčacej doby na uplatnenie pohľadávky voči dlžníkovi vedie aj k „predĺženiu“ premlčacej doby záložného práva.

13/ V súdnej právnej veci bola pohľadávka banky (veriteľa, tiež záložného veriteľa) zo zmluvy o úvere voči žalovaným (ako dlžníkom, tiež záložcovia) priznaná súdnym rozhodnutím, právoplatným dňa 4. 11. 2016; k premlčaniu pohľadávky z úverového vzťahu nedošlo, z ktorého dôvodu nemohlo dôjsť ani k premlčaniu záložného práva zo záložnej zmluvy uzavretej stranami sporu za účelom zabezpečenia pohľadávky z úveru. Vo vzťahu k žalovanému 2 (t.j. dražobníkovi) súd prvej inštancie správne ustálil nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v konaní, keďže žalovaný 2 nebol v žiadnom právnom vzťahu so žalobcami 1, 2, a to ako z úverového vzťahu, tak ani zo zmluvy o zriadení záložného práva.

14/ V odvolacom konaní neboli produkované žiadne také dôkazy a ani žalobcovia 1, 2 v odvolaní neuviedli žiadne také skutočnosti, ktoré by odvolací súd z hľadiska zisteného skutkového stavu hodnotil inak, a ktoré by tak boli spôsobilé zmeniť, prípadne zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), včítane výroku o náhrade trov konania.

15/ O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP; žalovaným 1, 2 ako úspešným stranám v spore prináleží plná náhrada trov odvolacieho konania, tieto však priznať nežiadali, odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaným 1, 2 nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1, 2 nepriznal.

16/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).